

Romeinen 1:24

ds. R. D. Anderson (laatst gewijzigd nov. 2006)

Aanwijzinging voor de liturgie

Na de zegengroet: Ps. 40:7

Lezing van de Schrift: Lev. 20:13; Rom. 1:16-28; 1 Kor. 6:10-11

Na de lezing: Ps. 36:1, 2, 3

Lezing van de Tekst: Rom. 1:24

Na de Preek: Ps. 125:1

Belijdenis: Gez. 3 / of wet en Ps. 119:31, 32, 33

Na de collecte: Ps. 72:10

Gemeente van onze Here Jezus Christus. In onze maatschappij wordt veel als normaal geaccepteerd dat God zelf ten strengste afkeurt. Dat heeft als resultaat dat wij, omdat wij in de wereld leven, niet altijd even goed aanvoelen waarom God iets streng afkeurt dat iedereen om ons heen als volstrekt normaal aanvaardt. Het onderwerp van de preek vanmorgen is een goed voorbeeld van zoiets. Wij willen het hebben over “homoseksualiteit”. De preek zelf is tot stand gekomen in samenspraak en overleg met een gemeentelid dat ook hiermee worstelt. Ik vat onze thema als volgt samen:

Gods Woord over homoseksualiteit

Wij willen twee dingen in deze preek bekijken, allereerst ...

1) Wat het is dat onze HERE afkeurt

en ten tweede ...

2) Hoe een Christen, die met zulke begeerten worstelt, heeft om te gaan

1) Wat het is dat onze HERE afkeurt

Het is zware stof die wij vandaag behandelen. Uit Gods wet blijkt dat Hij homoseksuele praktijk ten sterkste afkeurt. Hij noemt het een “gruwel” - iets dat *tegennatuurlijk* is. Vers 24 van onze tekst spreekt van het onteren van het lichaam. Dat is wel een bijzondere omschrijving, die eigenlijk tot de kern van de zaak gaat. God had namelijk ons mensen in ere geschapen. Hij kon zeggen in het begin dat wat Hij geschapen had “zeer goed” was. Sterker nog, Hij heeft ons naar zijn eigen beeld geschapen! - niet qua uiterlijk, alsof wij fysiek een beetje op Hem zouden lijken! God is Geest! Nee, dat beeld van God dat wij dragen heeft eerder te maken met de capaciteit en de opdracht om zijn Schepping te regeren. Hij heeft ons mensen geschapen om te regeren, om onderkoningen te zijn. Hij blijft de opperkoning over zijn schepping, maar wij mogen die schepping namens Hem regeren, voor de schepping zorgen. God en de mensen moeten in harmonie leven en werken, althans dat is de bedoeling.

Broeders en zusters, het lichaam dat u gegeven is, *is* een eervol lichaam in zijn dienst. Dat moeten wij allereerst dan heel goed beseffen. Want, in de tweede plaats, heeft God ook aan de mens een sociale behoefte gegeven, een behoefte aan contact met andere mensen, vriendschap, familiebanden, en ook de begeerte naar een meer intieme relatie. De seksualiteit is een kostbare *gave* van de HERE God.

Maar God heeft deze gave in een zeer belangrijk kader geplaatst. Het kader van het huwelijk tussen man en vrouw, een gezagsstructuur in de maatschappij waar twee mensen met verschillende gaven en kwaliteiten – mede vanwege het verschil in geslacht – een bouwsteen van die maatschappij mogen vormen. Binnen dit huwelijk worden ook kinderen ter wereld gebracht en opgevoed.

Wanneer Gods gave van de seksualiteit – hoe dan ook – misbruikt wordt, leven wij niet meer in harmonie met God. En dan wordt ook het lichaam dat God ons gegeven heeft misbruikt. Dit geldt in het bijzonder voor homoseksuele praktijk, waar het lichaam op een tegennatuurlijke manier gebruikt wordt, dat wil zeggen een manier die ingaat tegen het doel waarvoor God zelf dat lichaam in elkaar gezet heeft. Daarom wordt Hij er zo boos over.

Maar deze woorden uit Romeinen 1 moeten wij wel in hun verband lezen. Waar heeft Paulus het hier over? Zijn belang hier is vooral om aan te tonen hoe diep deze wereld in zonde gevallen is. Je ziet het vanaf vers 18. God opbaart zijn toorn vanuit de hemel over al het kwaad dat in de wereld te vinden is. En de spits van dit kwaad vindt Hij in het feit dat men de waarheid onderdrukt, de waarheid die men van Hemzelf, de schepper van hemel en aarde, behoort te hebben. Ware het niet voor de zonde in deze wereld zou men toch op zijn minst de onzichtbare eigenschappen van God behoren te zien en Hem daarom loven en prijzen. Dan moeten wij denken aan Gods eeuwige kracht en goddelijkheid in het scheppen en onderhouden van de wereld. Maar nee, de mensen hebben God de rug toegekeerd en juist daarom heeft God de mensen in hun lage begeerten uitgeleverd aan zedeloosheid (vers 24).

En wat houdt dat laatste in? God laat de remmen in de ontaarde mens los. Let wel, deze zonden, deze “schandelijke begeerten” zitten *niet* in onze natuur! Toch zitten zij wél in de ontarding van deze natuur door de zonde. Merk ook wel dat Paulus hier spreekt in het algemeen. Hij heeft het over de maatschappij en niet over elk individu.

Uit Gods Woord hier zien wij onder meer dat de zonde van homoseksualiteit niet alleen om een bepaalde daad gaat. Het gaat om een seksuele begeerte, een begeerte die, wanneer het uit gaat naar iemand van hetzelfde geslacht, als een “onterend verlangen” aangekaart wordt (v.26), een “hartstocht” ofwel “schandelijke lust” (v.27).

Dan kunnen wij terugdenken aan de les van onze Here Jezus in de Bergrede. Hij had het er toen over mensen die dachten dat ze het zevende gebod naar behoren hadden gehoorzaamd wanneer ze niet in bed gedoken waren met andermans vrouw. “Wel nee!” zegt Jezus “zelfs als je naar een andere vrouw met begeerte kijkt ben je schuldig aan overspel!” Het zijn dus niet alleen *homoseksuele* begeerten die verkeerd zijn. Elke zondige seksuele begeerte is verkeerd. Getrouwd of ongetrouwd hebben wij onze lichamen *en* onze gedachten rein te houden. Je veroordeelt *niemand* die oprecht worstelt met zondige begeerten of gevoelens. Want dan zou je de hele wereld en ook iedereen in deze kerk moeten veroordelen. Vanwege de verlossing in Christus gaan wij deze strijd tegen zondige verlangens aan! En iedereen heeft ermee te maken, hetero of homo. Iedereen heeft tegen verkeerde seksuele gevoelens te strijden.

2) Hoe een Christen, die met zulke begeerten worstelt, heeft om te gaan

Broeders en zusters, laten wij met elkaar proberen in de schoenen te staan van iemand die worstelt met zulke homoseksuele gevoelens. Iemand die zich – om wat voor reden of oorzaak dan ook – zich aangetrokken voelt tot mensen van hetzelfde geslacht. Dit is nuttig voor ons, niet alleen om mensen die deze strijd aangaan beter te kunnen ondersteunen, maar het mag ons ook helpen in onze eigen situatie, met onze eigen worstelingen, na te denken over hoe wij omgaan met Christus’ verlossing in ons leven. Ik wil hier drie punten naar voren brengen:

- i) De aanvaarding van de verlossing in Christus**
- ii) De aanvaarding van Gods oordeel over de zonde – ook deze zonde**
- iii) De aanvaarding van Gods leiding over je eigen leven**

i) De aanvaarding van de verlossing in Christus

Allereerst, hoe de HERE God over deze zonde ook mag spreken, er is altijd verlossing in Jezus Christus. Dan moeten wij ook niet denken dat God overdrijft als Hij in zijn Woord spreekt van “schandelijke lusten” en van een “gruwel”, maar wij zullen juist bedenken hoe onvoorstelbaar groot de verlossing in Jezus Christus eigenlijk is. Hij is aan het kruis gestorven om dat gruwel en die toorn die de HERE voelt, op te vangen – op te vangen voor ons. Geen enkele zonde is zo groot dat Jezus’ lijden en sterven daar niet te boven gaat.

In onze strijd tegen de zonde is dit feit van het grootste belang. Die strijd *kunnen* wij aangaan omdat Christus wél voor de zonde heeft betaald. Hij heeft ook een onvoorstelbare strijd voor ons gevoerd om ons bij God te

brengen. Hij was bereid om voor u en mij te *sterven* – zo fel heeft Hij voor onze zonden gestreden. Als bloed droop het zweet van zijn hoofd af, daar in de hof te Gethsemane. Heel zijn leven werd juist hierom voor u – ja voor elke gelovige persoonlijk ingezet.

Dit mag ons motiveren. Wij hebben gelezen uit 1 Korintiërs 6. In Korinte waren er ook broeders en zusters die een homoseksueel leven achter de rug hadden. Maar zij hadden zich tot God bekeerd. Zij mochten iets van de kracht van het kruis beproeven, een kracht om ook hun zonden te vergeven. Wat staat er? We lezen uit 1 Kor. 6:11.

Sommigen van u zijn dat ooit geweest, maar u bent gereinigd, u bent geheiligd, u bent rechtvaardig verklaard in de naam van de Here Jezus Christus en door de Geest van onze God.

Zij waren gereinigd, afgewassen, door het geloof in Christus. Zij waren geheiligd, dat wil zeggen, door God “apart gezet” voor zijn dienst. Zij waren rechtvaardig verklaard, met andere woorden, zij mochten door het geloof de volmaakte gerechtigheid van Christus cadeau krijgen. God zag hen nu aan als ware zij zo volmaakt als zijn eigen eniggeboren Zoon zelf.

Dit heeft consequenties voor het leven. Het betekent weliswaar niet dat deze mensen ineens geen homoseksuele begeerten meer hadden. Maar de strijd ertegen gingen ze nu in Christus aan. En door de kracht van zijn Geest is dat levensveranderend. Want door het geloof mogen wij ons met Christus identificeren. Paulus zegt het heel sterkt in zijn brief in de Galaten (2,20): *Ikzelf leef niet meer, maar Christus leeft in mij.* De liefde voor Christus bepaalt alles in ons leven als Hij woning heeft gemaakt door zijn Geest in onze harten. Dan merk je dat de Here zelf achter het stuur van je leven gaat zitten. Hoe moeilijk een geestelijke strijd ook mag zijn, je wil is eens voor altijd veranderd want uiteindelijk wil je niets anders dan God danken en uitkijken naar het leven in heerlijkheid dat de Here Jezus voor je gewonnen heeft. En in deze strijd getuigen wij voor Hem. Wij zijn vergeven in Christus en dat motiveert om ons in te spannen om voor Hem te leven – te leven met het oog op zijn wederkomst. Te leven met als doel zijn koninkrijk te bevorderen.

ii) De aanvaarding van Gods oordeel over de zonde – ook deze zonde

Een Christen die hiermee worstelt zal uit geloof Gods oordeel over zijn zonde *van harte* aanvaarden. Ook al voelt hij iets anders. Hij aanvaardt de mate van doorwerking van de zonde in zijn hart. Hij aanvaardt dat hij op dat punt begeerten heeft die af te keuren zijn. Op deze manier erkent hij de macht van de duivel in zijn leven, de doorwerking van de zondeval. En hij kan die begeerten een plaats geven en eerlijk tot God bidden om de kracht om Hem toch te dienen. Hij is vooral dankbaar geworden voor de verlossing in Christus.

Dit geldt in alles, dat wij graag onze God in zijn Woord naspreken – zelfs wanneer wij, vanwege onze zondige aard, iets anders soms aanvoelen. Het kan zo eenvoudig zijn als het wettig gebruik van de doodstraf – waar sommigen toch qua gevoel moeite mee hebben en waarover God in zijn Woord zo duidelijk spreekt en waarover zelfs onze belijdenisgeschriften zich uitlaten. En dat geldt ook voor homoseksualiteit. Het nederige geloof aanvaardt dat Gods wil en Woord goed, oprecht en ook gezond is. De confrontatie met Gods Woord is altijd noodzakelijk willen wij eerlijk met onze Here mee omgaan. Dat eist soms ook studie en nadenken om ten minste met ons verstand te proberen de wil van onze Here te begrijpen, ook al wil ons gevoel soms niet gauw daar achter gaan staan. Het is en blijft altijd de liefde en inzet van Christus voor ons die ons motiveert.

Broeders en zusters die met homoseksuele gevoelens worstelen worden dan beslist *niet* geholpen wanneer de kerkelijke gemeenschap de ernst van deze zonde bagatelliseert door *zelfaanvaarding* te prediken of door homoseksuele vriendschap toe te laten en goed te praten. De strijd voor zo iemand, die God echt oprecht wil dienen, wordt dan extra zwaar. Met de bijbel in je hand help je daarmee iemand van de wal in de sloot – zoals prof. Douma dat wel eens onder woorden gebracht heeft.

iii) De aanvaarding van Gods leiding over je eigen leven

Het derde punt is dat je God zelf je leven laat leiden. Hij geeft ons zijn heilige wet. Hij geeft ons de kracht van zijn Geest. Hij zet ons midden in het leven en vraagt van ons Hem te eren en van Hem te getuigen in onze concrete levensstrijd. Het is de strijd om uit dankbaarheid zijn wet in de praktijk te brengen omdat Christus voor onze zonden heeft betaald. En omdat God ons leven leidt als Vader, kunnen wij deze strijd aan,

met moed en in blijdschap. Zelfs heb je te worstelen tegen begeerten die God aankaart als tegennatuurlijk en gruwelijk.

Ja, door zo'n bijzondere strijd, kan de HERE zelfs onze relatie met Hem versterken. Het hoeft niet homoseksualiteit te zijn. Wat voor moeite of problemen dan ook op onze wegen gelegd worden, wij belijden dat Gods Vaderhand er wel degelijk in zit!

Hij leidt dat en belooft dat Hij daarmee een goede bedoeling voor ons heeft! Hij wil dat wij in die moeite, die zorg, die strijd tegen verkeerde begeerten, Hem dienen. Hij heeft er een plan mee voor de bevordering van zijn koninkrijk. Wij zijn door Hem *gekozen* om die strijd te voeren.

Paulus zag het als een *eer* dat Hij zelf zoveel moeite in de loop van zijn leven als apostel kreeg. Hij moest schipbreuk lijden, gestenigd worden, bespot, en steeds worden tegengewerkt. En ook hij had een voor ons onbekende strijd te voeren – die zogenaamde “doorn in zijn vlees”. Je zou je enerzijds kunnen voorstellen dat je dan denkt dat God vergebelen van je eigen leven is. Integendeel Paulus heeft ervaren dat God heel dicht bij hem bleef, in het bijzonder door die moeilijkheden. Het was hem een eer om op die manier iets van het lijden van Christus voor zijn zonden te mogen begrijpen en aanvoelen. Want de levensstrijd die hij voerde was een dankbare strijd *voor* Christus.

Deze overwegingen mogen er ook bij ons allen zijn, ja zelfs degene die worstelt met homoseksuele gevoelens. Net als anderen die alleen door het leven gaan, zal hij of zij sociale behoeften hebben. En dan is het zaak om die in te vullen op een wijze die God behaagt, die getuigt van het effect van het evangelie in het hart. Dat wij dan juist met de gaven die God ons geeft ons toewijden in zijn dienst, tot opbouw van zijn gemeente, die God aan ons allen gegeven heeft als *familie!* Niet voor niets noemen wij elkaar ‘broeders en zusters’. Dat mag dan ook tot uiting komen in de manier waarop wij met elkaar omgaan, de steun die wij elkaar willen bieden, en het gezelschap dat wij met elkaar hebben. Het geloof, in al zijn facetten, zegeningen en worstelingen, mogen wij met elkaar delen om elkaar aan te moedigen, te sterken, en op te bouwen. Dan mogen wij op Gods zegen verwachten, wanneer wij ons leven zo voor Hem inzetten. Dan zullen wij ons niet verscholen houden in een hoek van ons eigen huis of kamer, maar ons daadwerkelijk inzetten om Hem in zijn gemeente te dienen met de gaven die Hij ons gegeven heeft. Voor een ieder van ons heeft God goede werken voorbereid opdat wij daarin wandelen (Efez. 2). Laten wij dat met blijdschap en diepe dankbaarheid doen. Christus motiveert ons. Zijn naam zij geprezen met heel ons leven. Amen.